

Publicerad 2012-08-17 18:45 av Jerry Linder

Så illa kan det gå...

Korpens varning...

Korpen flyger på lätta fjär.

Solen skiner i gläntan,

mössen dansar

på hällen

där.

Vargen kommer!

Mössen stannar och lyss.

Smyger ljudlöst i skuggan,

där trastarna

sjöng helt

nyss.

Musen darrar!

Skogsrån lockar med svarta hår.

Skiner gör solen i vassen,

vågorna skvalpar

och gäddan

slår.

Korpen spanar!

Vargen ligger på ängen still.

Trasten sjunger i gläntan,

mössen roar sig

strax

intill.

Korpen varnar!

Flyger så lätt över kärr och myr.

Synranden skymmer solen,

jorden kretsar

och dagar

flyr.

Stugan i gläntan!

Mössen vågar sig fram till den.

Gömmer sig hastigt undan,

Svensson har rest

till stan
igen.
Korpen varnar!

Ingen som ser och ingen som hör.
Slutet nalkas där inne,
trevar sig fram
genom kolsvart
rör.
Vargen ylar!

Livet tog slut i en proppcentral.
Skogsmöss har brunnit inne,
somnade in på
Törnrosas
bal.
Döden på en pinne!

Barnen från gläntan hittar ej hem.
Gjorde sitt eget solsken,
som värmde
och bländade
dem.
Korpen anar!

Fyller visst åttio år i år.
När solen gick ner,
åt han rester
av rivet
får.
Minnet sviker!

Det strålar i människobarnens sår.
I gräset har ulven på nytt
lämnat
blodiga
spår.
Korpens varning!

Vargen och du lika ynkligt små.

Själar som möts,
i
himmel
blå.
Korpen har varnat!

JL-99

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jerry Linder med Poeter.se id #35596 innehar upphovsrätten